

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อวิชาพลศึกษา เปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาระหว่างนักเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครและนักเรียนอาชีวศึกษาต่างจังหวัดและเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในแต่ละภาคและเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนอาชีวศึกษาชาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีการศึกษา 2526 สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ เป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชายในกรุงเทพมหานคร 400 คน นักเรียนอาชีวศึกษาชายต่างจังหวัด 400 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 800 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ มาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของสุรศักดิ์ สุภเมธีวรกุล มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความทดสอบโดยค่าที (t) ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (27%) มีค่าตั้งแต่ 1.88 ถึง 7.08 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ที่ระดับ .01 มีความเชื่อมั่นของมาตรวัดทัศนคติคำนวณโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อข้อคือ เป็น .91 มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตัดสินความเที่ยงตรงและมีความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน โดยวิธีรู้ลักษณะกลุ่มทำการทดสอบค่าที (t) ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01¹

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือไปยังอธิบดีกรมอาชีวศึกษาในออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังวิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ แล้วออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ ปรากฏว่าได้รับมาตรวัดทัศนคติกลับคืนมาทั้งหมด 680 ชุด คิดเป็น 85%

---

¹สุรศักดิ์ สุภเมธีวรกุล, การสร้างมาตรวัดทัศนคติทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.

โดยใช้เวลาเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 เดือน

ผู้วิจัยนำข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบมาคำนวณหาค่าร้อยละและหาค่าเฉลี่ย แล้วนำคะแนนทัศนคติทางผลึกษาที่ได้อามาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีทางสถิติคือ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

๑ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อวิชาผลึกษา

1.1 นักเรียนอาชีวศึกษา เห็นด้วยมาก ในข้อความประเภทนี้มาน ดังนี้ คือ ผลึกษาส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย ผลึกษาช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสามัคคี ผลึกษามีความสำคัญในการพัฒนาการและความเจริญเติบโตของนักเรียน กิจกรรมผลึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักการตัดสินใจที่รวดเร็วและกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ความมีน้ำใจนักกีฬาฝึกหัดได้ในวิชาผลึกษา การเรียนรู้ออกไปเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในผลึกษา ผลึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน ผลึกษาช่วยให้มีโอกาสสร้างมิตร ผลึกษาช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่นักเรียนและความรู้จากการเรียนกีฬาในผลึกษาช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่ทำได้

นักเรียนอาชีวศึกษา เห็นด้วย มีดังนี้ คือ กีฬาประเภทบุคคลในผลึกษาสามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ทักษะที่ได้จากการเรียนผลึกษา มีคุณค่าแก่ชีวิตในสังคม ความอดทน การเชื่อฟังและการยอมรับสิทธิของผู้อื่น เรียนรู้ได้จากวิชาผลึกษา โปรแกรมผลึกษาควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้ออกข้างในกีฬา ผลึกษาช่วยเสริมสร้างทางด้านศีลธรรมจรรยา ผลึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร ผลึกษาควรเป็นวิชาบังคับในทุกระดับชั้นและการเรียนผลึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบนั้นเป็นการไม่เพียงพอ

นักเรียนอาชีวศึกษาไม่เห็นด้วย คือ ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาผลึกษา

1.2 นักเรียนอาชีวศึกษา ไม่เห็นด้วยมาก ในข้อความประเภทนี้เสีย มีดังนี้ คือ ผลึกษาคควรยกเลิกออกจากหลักสูตรของโรงเรียน ผลึกษาไม่ได้ช่วยเสริมสร้างให้ร่างกายเกิดความแข็งแรง นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาผลึกษา และผลึกษาเป็นวิชาที่หนักเกินไป

นักเรียนอาชีวศึกษา ไม่เห็นด้วย มีดังต่อไปนี้ ผลึกษาไม่ควรเป็นส่วนหนึ่งของ

การศึกษา การเรียนพลศึกษาในโรงเรียน เป็นการเสียเวลาเปล่าประโยชน์ พลศึกษา เป็นวิชาที่ไม่สมเหตุผล ความร่วมมือเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นในกิจกรรมพลศึกษา พลศึกษาไม่ใช่ เป็นส่วนสำคัญของการศึกษา พลศึกษามีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ได้เพียงเล็กน้อย พลศึกษา ไม่ได้ส่งเสริมมาตรฐานความประพฤติที่พึงปรารถนา การออกกำลังกายมีความสำคัญเพียง เล็กน้อยในการรักษาสุขภาพ กิจกรรมในโครงการพลศึกษาช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกาย เพียงเล็กน้อย พลศึกษามีความสำคัญไม่เท่ากับวิชาอื่น การเรียนวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการ โหดแค้น พลศึกษาเป็นอันตรายแก่นักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ การเดินระยะไกลน่าจะใช้ แทนการเรียนพลศึกษาได้อย่างดี และส่วนใหญ่การเรียนพลศึกษาเหมาะสำหรับผู้ที่มีการสรรค ทางร่างกาย

นักเรียนอาชีวศึกษา เห็นคว่าพลศึกษาควรเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 จากการตอบมาตรการทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาในข้อความประเทห. นิมาร โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้ของแต่ละข้อไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของเบสท์ (Best) ปรากฏ ว่า ไม่มีข้อใดถึงเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุดเลย อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก 10 ข้อ เห็นด้วย 8 ข้อ ไม่เห็นด้วย 1 ข้อ และไม่มีข้อใดไม่เห็นด้วยมากและไม่เห็นด้วยมากที่สุดเลย

ในข้อความประเทหนิเสธ ค่าเฉลี่ยที่ได้ของแต่ละข้อ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ มาตรฐานของเบสท์ (Best) แล้ว ปรากฏว่า ไม่มีข้อใดถึงเกณฑ์ไม่เห็นด้วยมากที่สุดเลย อยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วยมาก 4 ข้อ ไม่เห็นด้วย 14 ข้อ เห็นด้วย 1 ข้อ และไม่มีข้อใดถึง เกณฑ์เห็นด้วยมากและเห็นด้วยมากที่สุดเลย

จากการศึกษาทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อข้อความประเทหนิมาน อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากและมีค่า เฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อข้อความประเทหนิเสธ อยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย ซึ่งถือว่ามีทัศนคติต่อวิชา พลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับนักเรียนอาชีวศึกษาในต่าง จังหวัดมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียน อาชีวศึกษาในเขตต่างจังหวัดมีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาสูงกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนน 4.34 และ 4.23 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาพบว่านักเรียนอาชีวศึกษามีทัศนคติต่อ วิชาพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อนำไปเทียบกับผลการวิจัยของทุกชัย มั่นใจทน ปรากฏว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีระดับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาค่ากว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งมีทัศนคติ

ต่อวิชาผลึกษาอยู่ในระดับที่¹ อาจจะเป็นเนื่องมาจากนักเรียนอาชีวศึกษาเรียนหนักไปทางวิชาชีพ สถานทีและอุปกรณ์ การสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษามีไม่พร้อม สถานที่ส่วนใหญ่จะใช้เป็นที่ตั้งโรงฝึกงาน (Shop) ส่วนโรงเรียนสาขาสามัญมีสถานที่และอุปกรณ์พร้อมกว่า และได้รับการส่งเสริมค่านต่าง ๆ มีการปลูกฝังทัศนคติมาก่อนจึงอาจมีผลทำให้ระดับทัศนคติต่อวิชาผลึกษาแตกต่างกัน

ข้อความประ เภพหนีเสอที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยทัศนคติสูงสุด ได้แก่ ผลึกษาควร ยกเลิกออกจากหลักสูตรของโรงเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษาเห็นว่าวิชาผลึกษามีความสำคัญมาก จะต้องบรรจุอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนและมีประโยชน์กับนักเรียนจริง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนอาชีวศึกษา คือ ชอบวิชาผลึกษา ร้อยละ 89.38 และความเห็นดังกล่าวตรงกับความมุ่งหมาย ข้อ 4 ข. ของแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2503 ทว่าในการจัดการศึกษานั้น จะต้องมีการเรียนผลึกษาควรเพื่อให้นักเรียนจะได้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ กับทั้งมีน้ำใจเป็นนักกีฬา² ส่วนเหตุผลที่นักเรียนอาชีวศึกษาชอบเรียนวิชาผลึกษาจากมากไปหาน้อยค่านลำดับดังนี้ คือ วิชาผลึกษาทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ใค้ออกกำลังกาย ผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้สุขภาพจิตดี ใค้ความรู้เกี่ยวกับกีฬาและร่างกาย มีประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ไม่ต้องใช้สมองมาก ป้องกันโรคใค้ อาจารย์เป็นกันเองกับนักเรียน ทำให้ทรวคทรงดี เกิดความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักรับผิดชอบค่อนหน้าที่ รู้จักความอดทนและทำให้เกิดความกลองแคล้ว

ส่วนข้อที่นักเรียนอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติค่าที่ต่ำที่สุด ได้แก่ ควรมีการสอบข้อเขียนในวิชาผลึกษา ซึ่งนักเรียนอาชีวศึกษาไม่เห็นควยเป็นข้อความประ เภพหนีมาน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องมาจากนักเรียนเห็นว่าวิชาผลึกษาเป็นวิชาที่เน้นไปนทางปฏิบัติ เป็นวิชาที่ให้ความสนุกสนาน กลายความตึงเครียดไม่เหมือนกับการเรียนวิชาอื่น ๆ จึงไม่ต้องการใค้มีการสอบข้อเขียน ซึ่งเป็นความตึกเห็นที่ไม่ถูกคอง คังนั้นในการเรียนการสอนควรควรชี้แจง

¹ กุศชัย มั่นใจคน "ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมผลึกษาคอนปลาอ ที่มีค้ววิชาผลึกษา"

² สำนักงานปลัคกระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2503 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2503), หน้า 5.

ให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการสอบข้อเขียนเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ที่ถูกต้องและเป็นไปตามหลักการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาที่ว่าต้องวัดผลตามวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาที่ตั้งไว้ซึ่งมีทั้งหมด 5 คำตั้งที่กล่าวมาแล้ว และจากการวิจัยพบว่าสิ่งที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาหรือไม่ชอบวิชาพลศึกษานั้นเนื่องมาจากมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับความต้องการสนามกีฬามินิออล อุปกรณ์ไม่ไค้มาตรฐาน ไม่ชอบถือชุกกีฬามาโรงเรียน แครรอน กีฬาที่จัดให้ไม่ถูกใจ สุขภาพไม่ดี อาจารย์สอนไม่เต็มที่ เวลาเรียนมีน้อยเกินไป เล่นกีฬาไม่เป็น และครูไม่ยุติธรรม

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับวิชาพลศึกษาที่นักเรียนอาชีวศึกษาได้เสนอแนะมาซึ่งเป็นที่ประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง ถ้าเราสามารถจัดทำไค้ก็จะทำให้นักเรียนอาชีวศึกษา หิงพอใจ และเป็นผลทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ข้อเสนอแนะที่นักเรียนอาชีวศึกษาเสนอแนะไว้คือ ควรหาอุปกรณ์การเรียนให้พอกับจำนวนนักเรียน สนามกีฬาควรจะได้มาตรฐาน ความมีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวและห้องอาบน้ำ ควรให้นักเรียนไค้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ควรจัดให้มีการเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่เด็ก ๆ ควรจัดให้มีการเรียนวิชาพลศึกษาทุกระดับการศึกษาอย่างน้อย 2 คาบต่อสัปดาห์ ควรเรียนพลศึกษาหลังวิชาอื่นไม่ ควรเรียนพลศึกษาตอนเที่ยงหรือตอนแครรอนจัด ควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ครูควรให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคนและเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่ควรสอนนักเรียนแบบขิงขิงแค้น ควรสอนให้นักเรียนเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและความสนุกสนานเพลิดเพลิน ถ้าเราสามารถจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนอาชีวศึกษาดังที่เขาเสนอมาแล้ว การพลศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษา ก็จะพัฒนาก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไปและกีฬาที่ควรจัดให้กับนักเรียนอาชีวศึกษานั้นควรจะถูกจากความต้องการของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งชอบกีฬาอะไรมากที่สุด ควรจัดกีฬาประเภทนั้นให้เขาไค้เลือกเรียน กีฬาที่นักเรียนอาชีวศึกษาชอบมากที่สุด คือ ฟุตบอล กีฬาที่ชอบรองลงไปไค้แก่ วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เทเบิลเทนนิส ตะกร้อ กรีฑา แบดมินตัน ว่ายน้ มวย แฮนค้บอล เทนนิส ยูโดและอิมนาสติก ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักเรียนอาชีวศึกษาที่คอบมาคววัดทัศนคติทางพลศึกษาเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชายทั้งหมดและกีฬาที่นักเรียนอาชีวศึกษาชอบเล่นในลำดับแรกเป็นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศชาย และเป็นกีฬาประเภททีมหิงสิ้น อาจจะเป็นเนื่องมาจากมีผู้ร่วมเล่นหลายคน ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมและเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินจึงชอบกีฬาประเภททีมมากกว่าประเภทบุคคล

จากการตอบมาตรการทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาพอจะสรุปประเภทของนักเรียนอาชีวศึกษาได้ดังนี้ คือ

1. ประเภทที่ชอบกีฬาและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษาประเภทนี้ชอบเล่นกีฬา ชอบดูกีฬา เป็นนักกีฬาของโรงเรียน ผู้ปกครองชอบเล่นกีฬาและสนับสนุนให้บุตรได้เล่นกีฬา จึงอาจมีผลทำให้บุตรใช้เวลาว่างในการ เล่นกีฬาและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ดังนั้น ในการที่จะส่งเสริมทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษา ควรคำนึงถึงผู้ปกครองโดยให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาคด้วย

2. ประเภทที่ชอบกีฬาแต่มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษาประเภทนี้ ชอบเล่นกีฬาแต่โอกาสเล่นกีฬามีน้อย เนื่องจากมีปัญหาต่าง ๆ เช่น มีอุปสรรคและสถานที่ไม่เพียงพอ ไม่ชอบการสอนของครู ผิดหวังในการเรียนวิชาพลศึกษาและเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่ดีจึงไม่สนับสนุนให้เด็กในปกครองได้เล่นกีฬาที่ตนชอบ

3. ประเภทที่ไม่ชอบเล่นกีฬาและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษาประเภทนี้ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนทางด้านกีฬา ไม่มีทักษะทางกีฬา ใค้คะแนนวิชาพลศึกษาค่ำ และเคยประสบอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บจากการกีฬา

4. ประเภทที่ไม่ชอบกีฬาแต่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา นักเรียนอาชีวศึกษาประเภทนี้ไม่ชอบเล่นกีฬาเพราะสภาพร่างกายไม่อำนวย ชอบงานอดิเรกประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ใช่กีฬามากกว่า และไม่มีทักษะทางกีฬา แต่รู้จักคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา

จากการวิจัยพบว่า ในการที่นักเรียนอาชีวศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษานั้น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คือ

1. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เมื่อนักเรียนรูถึงคุณประโยชน์ก็จะชอบและใช้เวลาว่างในการ เล่นกีฬา ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

2. ประเภทของกิจกรรมที่จัดสอนในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ถ้าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนชอบและสนใจ เข้าร่วมกิจกรรมโดยตรง จะเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาให้คงอยู่ถาวรกว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทางอ้อม

3. ความสำเร็จของทักษะต่าง ๆ ในกิจกรรมพลศึกษา ถ้าเกิดกับเด็กแล้ว เด็กนักเรียนก็จะชอบและนำทักษะในกิจกรรมนั้น ๆ มาใช้ออกกำลังกายในยามว่างในทางตรงข้ามผู้ไม่ประสบความสำเร็จในทักษะต่าง ๆ ก็จะไม่สนใจเรียน ไม่ฝึกฝนทักษะ ซึ่งมีผลทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา

4. ปัจจัยต่าง ๆ เช่น ตัวครูผู้สอน วิธีการสอน สถานที่เรียน อุปกรณ์การเรียน เวลาเรียน กระบวนการเรียน ทัศนคติของครู ผู้ปกครอง ประสิทธิภาพ สภาพทางร่างกาย เป็นต้น

จะมีผลต่อทัศนคติของนักเรียนซึ่ง ฮิลล์ (Hill) ได้วิจัยเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ นี้ พบว่า ปัจจัยที่กล่าวมามีผลทางค่านิยมทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา¹ ฉะนั้น การจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาเพื่อให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา จึงควรอยู่ภายใต้การนำของนัก พลศึกษาหรือครูพลศึกษาผู้ซึ่งจบการศึกษาค่านิยมโดยตรง เป็นผู้มีความเข้าใจหลักการและวิธี สอนพลศึกษามากกว่าผู้ไม่มีวุฒิทางค่านิยมพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ซิลเวสเตอร์ (Silvester) ที่ว่าครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาจะมีความเข้าใจหลักการและวิธีสอน พลศึกษามากกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา เพราะครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จะปล่อยให้เด็กมีส่วนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำพัง เป็นเหตุให้เด็กไม่ประสบผลสำเร็จ เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อ วิชาพลศึกษา²

ปัจจัยที่สำคัญซึ่งอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาก็คือ การ แข่งขันกีฬาซึ่งโดยทั่วไปแล้ว จะจัดให้มีการแข่งขันใน 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน (Intramural Athletic Programs)
2. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Interscholastic Athletic Programs)
3. การแข่งขันกีฬาภายนอกโรงเรียน (Extramural Athletic Programs)

การแข่งขันกีฬาทั้ง 3 อย่างนี้ จะช่วยเตรียมตัวนักเรียนให้เป็นผู้มีความพร้อม ในการที่จะมีชีวิตอยู่ในสังคมโดยอย่างมีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป ซึ่งแชมปลิน (Champlin) กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬาดำรงไว้และดำเนินการได้ถูกต้องแล้ว จะเป็นสื่อกลางใน การพัฒนาความพร้อมทางค่านิยมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะว่าการแข่งขันกีฬานี้ เป็นห้องปฏิบัติการที่จะปลูกฝังทัศนคติและนิสัยในตัวนักเรียนให้พร้อมที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ในสังคมโดยตรง²

¹Hill, "Factor's Related to the Attitude of Nine Grade Boys in Akansas Toward Physical Education," : 771-A.

²Silvester, "Attitude to Physical Education in the Primary School," Physical Education 61 (July 1969) : 32-36.

³วรงค์ศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "การแข่งขันกีฬาในโรงเรียน," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ 8 (ตุลาคม 2525) : 5-18 อ้างจาก Champlin, E. H. "Is the Program of High School Athletics An Intergral Part of Physical Education," American Academy of Physical Education Professional Contribution 5 (November 1956) :

2. นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับนักเรียนอาชีวศึกษา

ในต่างจังหวัดมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดย
มีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติทางพลศึกษา 4.34 และ 4.23 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมา
จากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนในกรุงเทพ
มหานคร ต้องต่อสู้กับสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษ, การแก่งแย่งกันในสังคมไม่จะเป็นการ
มาเลี้ยงชีพหรือการศึกษาก็ตาม ส่วนนักเรียนต่างจังหวัดไม่ต้องดิ้นรนต่อสู้มากมายเท่ากับ
นักเรียนในกรุงเทพมหานคร มีเวลาพักผ่อนออกกำลังกายได้มากกว่าคนในกรุงเทพมหานคร
และมีสถานที่ว่างพอที่จะพักผ่อนเล่นกีฬาได้มากกว่า ส่วนในกรุงเทพมหานครมีสถานที่พักผ่อน
และสนามกีฬาน้อยมากไม่พอกับจำนวนพลเมือง 5 ล้านคนในปัจจุบัน ซึ่ง จรินทร์ ธานีรัตน์
ได้พูดถึง ความต้องการทางนันทนาการของชาวกรุงเทพมหานคร เพื่อเสริมสร้างสุขภาพ
พลานามัยของคนใหม่มีความแข็งแรง สามารถต่อสู้กับภัยทางสิ่งแวดล้อมความวุ่นวายในชีวิต
ประจำวันคือ จะต้องเพิ่มสนามกีฬา สนามเด็กเล่น สถานที่พักผ่อนให้พอกับความต้องการ
ของพลเมือง ซึ่งในวันหยุดและหลังเลิกเรียน โรงเรียนควรจะต้องบริการชุมชนให้ใช้สถานที่
และเครื่องอำนวยความสะดวกของโรงเรียน ซึ่งคณะรัฐมนตรียุคจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์
เป็นนายกรัฐมนตรี เคยมีมติให้ใช้สถานที่ดังกล่าวจัดกิจกรรมนันทนาการแก่ชุมชน เพราะจะ
ได้ใช้อุปกรณ์และสถานที่อย่างคุ้มค่า ไม่ใช่สูญเปล่าเพราะการเก็บรักษา ควรให้ผู้พึงเพราะการ
ใช้จะคุ้มค่ามากกว่า¹

3. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว พบว่านักเรียนอาชีวศึกษา

ในภาคกลางมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างไปจากนักเรียนอาชีวศึกษาภาคเหนือ ภาคตะวันออก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งใน
ขณะเดียวกันนักเรียนอาชีวศึกษาในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้และกรุงเทพ
มหานคร มีทัศนคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่านักเรียน
อาชีวศึกษาในภาคกลางมีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติทางพลศึกษาสูงกว่านักเรียนอาชีวศึกษาใน
ภาคต่าง ๆ และกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากนักเรียนอาชีวศึกษา ตัวแทนกลุ่ม
ประชากรในภาคกลางเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ในจังหวัดที่มีความเจริญมากและวิทยาลัย
ที่นักเรียนอาชีวศึกษาเรียนอยู่เป็นวิทยาลัยโครงการเงินกู มีสถานที่และอุปกรณ์การเรียน

¹จรินทร์ ธานีรัตน์, "ความต้องการทางนันทนาการของชาวกรุงเทพมหานคร,"
วารสารสุขศึกษา พลศึกษา นันทนาการ 3 (มกราคม-ตุลาคม 2520) : 103-105.

การสอนต่าง ๆ พร้อม เป็นวิทยาลัยดีเด่นของกรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยดังกล่าวคือวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ซึ่งนอกจากจะได้รางวัลสถานศึกษาดีเด่นในปี 2524 แล้วยังได้รางวัลผู้บริหารดีเด่นระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาของคุรุสภาปี 2526 อันเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นว่าวิทยาลัยเทคนิคแห่งนี้มีความพร้อมในเรื่องการเรียนการสอนและยังมีผู้บริหารที่มีความสามารถส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เด็กนักเรียนและครูมีความพร้อมในเรื่องการเรียนการสอน ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาได้มากกว่าตัวแทนกลุ่มประชากรในภาคต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ควรเน้นให้เด็กนักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของพลศึกษา ก็จะทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อพลศึกษา
2. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาควรคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และความเหมาะสมของเด็ก เพราะถ้าเด็กได้เรียนวิชาที่ตนชอบและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้นเป็นพื้นฐานในการเรียนอยู่แล้ว ครูควรฉวยโอกาสสอดแทรกสิ่งที่ดีและพฤติกรรมที่เราต้องการเข้าไป จะทำให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากขึ้นและคิดตัวเด็กตลอดไป
3. การจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ ในการเรียนการสอนควรคำนึงถึงสวัสดิภาพและความพอเพียง เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึงและปลอดภัย จะทำให้เด็กมีความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อพลศึกษาตรงกันข้ามกับเด็กที่เล่นแล้วได้รับอันตรายเพราะสถานที่และอุปกรณ์ขาดคุณภาพและความปลอดภัย จะทำให้เด็กไม่กล้าเล่นและเกลียดวิชาพลศึกษามีผลทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีกับวิชานี้ได้
4. ครูควรหากิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้เรียน และสามารถนำทักษะนั้นไปใช้ในเวลาว่างและในชีวิตประจำวันได้ เด็กก็จะเห็นความสำคัญของพลศึกษาและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชานี้ตลอดไป
5. ครูผู้สอนพลศึกษามีเทคนิคและวิธีการสอน ตลอดจนใช้จิตวิทยาในการสอนควบคู่กันไป ทำให้เด็กประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะนั้น ๆ เมื่อเด็กสามารถนำทักษะต่าง ๆ

คุรุสภา, "รางวัลคุรุสภาประเภทผู้บริหารสถานศึกษาดีเด่น ระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ประจำปี 2526," ข่าวคุรุสภา 2 (กุมภาพันธ์ 2526) : 9-10.

ได้ เด็กก็จะชอบและก็จะเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ตลอดจนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองในยามว่าง

6. การปลูกฝังทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ควรเริ่มต้นตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และ ส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุดคือ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ทางเผยแพร่ความรู้ และคุณประโยชน์ของวิชาพลศึกษาไปสู่ผู้ปกครองและชุมชน เมื่อผู้ปกครองเห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาก็จะมีผลไปถึงเด็กในปกครอง คือ สนับสนุนให้เด็กได้เล่นกีฬาต่อไป ผลสุดท้าย นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ก็จะเห็นความสำคัญและเกิดทัศนคติที่ดีต่อพลศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยต่อไปว่า ทำไมค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจึงต่ำกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาต่างจังหวัด
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้ให้นักเรียนอาชีวศึกษาในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ที่มีผลทำให้ทัศนคติแตกต่างจากภาคกลาง
3. ควรศึกษาทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาเป็นรายข้อ เพื่อจะค้นหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นเป็นข้อ ๆ ใดอย่างถูกต้องยิ่งขึ้น
4. การศึกษาครั้งต่อไปควรจะใช้ประชากรหญิงด้วย เพื่อจะได้เป็นตัวแทนของประชากรใดทั้งสองเพศ
5. ควรศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาชายและหญิง เพื่อจะดูความแตกต่างของนักเรียนอาชีวศึกษาด้วยกัน
6. ควรนำมาตรวจวัดทัศนคตินี้ไปใช้กับนักเรียนอาชีวศึกษาหลาย ๆ ครั้ง เพื่อนำมาสร้างเกณฑ์ปกติวิสัยที่เป็นมาตรฐานต่อไป